

Written by - 'ரிஷி'(லதா ராமகிருஷ்ணன்) -
Saturday, 02 May 2020 21:45 - Last Updated Saturday, 02 May 2020 21:53

ஊர்வகையில் இராவரும் பரஸ்பரம் காலமாற்றிக்கொள்கிறார்கள்.
உடலொன்றில் மரணம் நிகழும்போதெல்லாம்
உயிரோடிரூக்கும் சில மனங்களும்
மரித்துவிடுகின்றன.
இறந்தவரின் உடல் ஓரூப்போதும் எழுந்து நடப்பதில்லை.
மரித்த மனங்கள் பலகாலம் திசையழிய
அலைந்தவாறே.....

ஊர்வகையில் - 6

அதன் இயல்பில் மனித உடலொன்றுக்கும் நுழைந்துவிட்டதீ நுணர்மி
திசைமாறி எங்கெங்கோ திரிந்தலைந்து,
இறுதியில்
இரூபம், மரணம் இன்னும் சில
இனமறியா பிறவறோடுகளையெகட்டிணைவிலானதாய்
பரவலாய் பசேப்டும் மனதையெதெந்துவிட
அது கடனெதெடுத்த அமுதமாயொரு பையரெ
அதெதனை வலியிலும்
அதெதெயோன் மாமரூந்தாய்
மனனமாய் உச்சரித்துக்கொண்டிருக்கக் கண்டு
அதிரெந்துபோய்
அன்பின் வெப்பத்தெதெ தாங்கவெண்ணாமல்
அங்கிருந்து வெளியறேம் திசெதெபே
அலைகெ கழியும்.

ஊர்வகையில் - 7

காட்டின் வெளிச்சத்திற்கும் நாட்டின் வெளிச்சத்திற்கும்
கண்டிப்பாக வித்தியாசம் உண்டெதானெ.....
எனில்
காட்டின் நடெவில் தெரியும் நாட்டிலும்
நாட்டின் நடெவில் தெரியும் காட்டிலும்
மனதிலும் மரணமெயிலும் மூளெதெதெ கால்களெடு
மீளாப்பயணம் மறெகொண்டிருப்பது மூட்டாளெதெனென்றால்
